

Smågruppsundervisning i Spectrumklassen läsåret 2006-2007

Lsåret 2006-2007 började jag jobba som speciallärare på Vasa Övningskola F-9. Min uppgift var att sköta den såkallade Spectrumklassen som var avsedd för alla elever inom grundutbildningen som behövde extra stöd. Detta betydde i praktiken att jag kunde ha elever från flera olika årskurser samtidigt som jag undervisade. Vi försökte dock att hålla antalet elever per lektion som max fem. Spectrumklassen var främst menad åt elever som hade problem att koncentrera sig i större grupp och då strävade vi efter att ALL undervisning i ett specifikt ämne som vållade problem handhades av mig. Vissa elever kunde ha flera ämnen som de hade med mig i Spectrumklassen medan andra elever endast hade ett ämne med mig. Beslutet att flytta en elev till Spectrumklassen togs alltid i samråd med rektor, klasslärare och eleven själv. Flytten innebar inte heller automatiskt att eleven skulle ha fått en IP utan de flesta elever följde normal läroplan.

Den största utmaningen och de flesta problemen som jag upplevde var av organisatorisk karaktär. F-6 eleverna har samma schema hela året medan 7-9 eleverna har ett sex perioders system vilket gör att krockar inte gick att undvika. Dessutom har 7-9 eleverna block (65-70minuters lektioner) medan F-6 eleverna har 45 minuters lektioner. Första perioden gick lätt att organisera schemamässigt men efter det blev det ibland problematiskt för att antalet elever helt enkelt blev för många per lektion då 7-9 krockade med F-6 elevernas schema.

Eleverna själva anpassade sig bra till att det fanns elever från olika årskurser. Eleverna blev också intresserade av vad jag gjorde med andra och detta bidrog till diskussion och en positiv inlärningsmiljö. Fastän jag en lektion kunde ha matematik med en trea, modersmål med en femma, matematik med en sexa och slutligen matematik med två nior så upplevde eleverna inte att de andra skulle störa deras lektion. Eleverna i de lägre årskurserna blev ofta intresserade av vad t.ex. niorna höll på i matematik och ville lära sig något smått av det.

Personligen så gillade jag detta sätt att jobba. Om man bortser från vissa olyckliga krockar så tyckte jag att Spectrumklassen fungerade bra. Det var förstås en utmaning att under en och samma lektion "hålla så många bollar i luften" men tillika var det mycket givande. Detta gjorde att man var tvungen att noggrant planera lektionerna så att alla elever skulle få den uppmärksamhet och hjälp de behövde. Tillika tror jag att det var bra att man inte hade bara en elev att koncentrera på för då kan det lätt bli så att man hjälper för mycket och eleven själv förblir passiv. Trots att detta arrangemang fungerade bra med de flesta elever så fanns det vissa elever med koncentrationssvårigheter som mårde bättre då det inte fanns så hemskt många andra i klassen. Detta var i korthet Spectrumklassen läsåret 2006-2007.

Johan Korhonen, Vasa Övningskola